

בס"ד יא' חשון ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 16:24

צאת השבת - 17:14

רבנו תם - 17:48

שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 840

@ בשבת זו יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה,

שתמליץ טוב ותגן בעד כל עם ישראל אכי"ר.

@ ביום שני סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 21:46.

@ ביום חמישי טז' חשון פטירת ר' אליעזר מן ש"ך זצ"ל

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

שבת מנוחה

פפטידיון: "לפח תאכר" (ישעיה מ')

פרשת לך-לך

מדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלבי"ם הפרישה:

עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.

אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים עד היום הזה.

ברית בין הבתרים ומעשה הגר וישמעאל.

בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.

ו"אמר ה' אל אברהם כך כך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך..."

"אברהם" בטעם זקף קטון לרמוז שבזכות העונה ה' דיבר איתו אבל מי שמתגאה הקב"ה אומר אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד. "לך לך" בטעם תביר מלשון שבירה לרמוז על קושי הנסיון שהיה לאברהם לעבור לעיר אחרת שלא מכירים אותו ולהתחיל את החיים מחדש. "אביך" בטעם אתנח מלשון נחת שהוא צריך לעזוב את הנחת שהיה לו בבית אביו ולעבור למקום אחר. "אל הארץ" בטעם טרחא וזו הטרחה המרובה וקושי הנסיון שיש לאברהם לעבור דירה. (החידוש היומני)

"והאמין בה' ויהשיבה לו גזקה" (טו ו')

בלשון "והאמין" רמז לנו הכתוב שאחר שבירך הקדוש ברוך הוא את אברהם בבנים ענה הוא 'אמן' כדי לקיים את הברכה. ובכך "האמין" כלומר השריש וטבע בקרב בניו אחריו את מצוות עניית אמן שבזכותה הברכה מתקיימת. (בית אברהם לגרא"י שרמאן) ידועה היא ההלכה ש'אמן' שנענתה בהשמטת אחת מאותיותיה נחשבת כ'אמן' קטופה' שאסור לענותה. רמז להלכה זו נוכל למצוא בפסוק זה: "לא שלם עון..." סופי תיבות 'אמן' ללמדך כי אמן שאינה שלמה נחשבת כעון לאדם העונה אותה.

"ויברכו בך כל משפחות האדמה" (יב, ג)

אדם אומר לבנו "תהא כאברהם" (רש"י) ולמה דווקא לבנו? ומדוע דווקא כאברהם? אלא, אומר האבא לבנו: "רוצה אני לראותך תלמיד חכם גדול וצדיק". שואל הבן: "אבא, אבל אתה גם יהודי טוב, מתפלל קצת לומד קצת, אני רוצה להיות כמותך..." עונה לו האבא, "אני מברך אותך שתהא כאברהם, שהיה לו אבא תרח ובכל זאת יצא ממנו אברהם אבינו..."

פנינת הניבים והפזמים

יצא הפסדו בשכרו = השכר היה מרבה על ההפסד, היה כדאי.

דוגמה: מנכ"ל המפעל הבין, כי בכל פעם שתרם לארגון "אברהם יגל" יצא הפסדו בשכרו.

מקור: "ארבע מדות בתלמידים: מהיר לשמע ומהיר לאבד, יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשכרו" [פרקי אבות פרק חמישי, משנה טז].

מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו

יחיאל ושושנה כהן הי"ו ולשמואל ודליה עוזן הי"ו לנישואי ליאור עם שירן מנב"ת. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסידור מכשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

"פון וקל אנה. קול חתן וקול כלה"

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

רחל אימנו מגיעה על עם ישראל

בי"א בחשוון בשנת אלפיים מאתים ושמונה שנים לבריאת העולם, נפטרה רחל אמנו ונקברה בדרך אפרתה היא בית לחם. רחל לא זכתה להיקבר במערת המכפלה יחד עם שאר האבות והאמהות משום שנפטרה בדרך בטרם עת ובגיל צעיר יחסית, בזמן לידת בנה השני בנימין. במדרשי חז"ל מתוארת רחל גם כאישה אהובה וכאחות אוהבת וגם כדמות האם של האומה.

על רחל נאמר שהיתה צדקנית ויראת שמיים, עדינה ורגישה מסורה וותרנית- גם לאחר שאביה נתן ליעקב את אחותה לאה במקומה, לא מחתה והשלימה עם גורלה וברגישותה ואהבתה לאחותה היתה מוכנה לוותר, לפחות זמנית, על אהבת יעקב. רחל מייצגת במקומות שונים את דמות האם המתפללת ומבקשת רחמים עבור בניה המצויים בצרה - עם ישראל ובדומה לשאר האימהות, גם רחל מתוארת במדרשים כנביאה.

מדרשים רואים ברחל אמנו אם קדושה, אשר אלוהים בכבוד ובעצמו מנחם במילים: "מִנְעִי קוֹלְךָ מִבֶּכֶי, וְעֵינֶיךָ, מִדְמָעָה: כִּי יֵשׁ שָׁכָר לִפְעֻלָּתְךָ נָא-ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וְשִׁתְּקָה לְאַחֲרִיתְךָ, נָא-ה'; וְשָׁבוּ בָנִים, לְגִבּוֹלָם" (ירמיהו ל"א, טו-טז)

"בניד בשחילי זחלים" - חינוך

האם אפשרי לשנות ילד?

רוב ההורים מצפים מילדיהם להשתנות לפחות בתחומים מסוימים. כמעט כולם רוצים שהילד שלהם יהיה כמו הילד של... בלימודים, בהתנהגות, או באופי... האם זה לגיטימי לדרוש שינוי? האם זה חלק מתהליך החינוך שאנו כהורים מחויבים בו?

ובכן: חשוב להבדיל בין הדברים הנתונים לבחירתו של הילד וביכולתו לשנות, לדברים שאינם בשליטתו של הילד. דברים שברור לכולנו שאינם בשליטתו של הילד. לדוגמה: מנת משכּל, כישרונות, יכולת פיזית...

במקרים אלו השינוי צריך להיות אצלנו, לקבל את הילד כפי שהוא בלי לצפות ממנו להיות אחר. לאהוב אותו ולדאוג לכך שהוא יאהב את עצמו כפי שהוא. ללמוד וללמד אותו למצוא את התכונות והכישרונות שה' חנן אותו בהם, ולהאיר ולהעצים אותם. להבין שאם אין לו כשרון או יכולות לימודיות, זה לא הופך אותו לפחות טוב. כשנשדר לו שאנו אוהבים אותו כמות שהוא, יהיה לו דימוי עצמי חיובי, והוא ידע להשלים את החסר במתנות האחרות שקיבל משמים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה "יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לע"נ יוסף בן רחל ומשה

פולחן אמת

שיעור מרתק עם

הרב יהודה יוסף שליט"א יתקיים ביום שלישי כ' חשוון בשעה 20:15 בבית הכנסת "נצח ישראל"

רח' החבצלת ביבנה לע"נ יוסף בן רחל ומשה

פרכה והצלה

לידינו מזכי הרבים

מיכאל וזנה יוסף על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב באושר בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה ואיחולים

למירון והודיה דוך

לרגל הולדת הבת יח"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לאליהו ונורית מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

כל הישועות והברכות

למיזל פרינקי הי"ו

שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל משפחתה. שיברכו ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ורפואה שלימה לעיניה של דליה גל בת שרה הי"ו

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה ואיחולים

למעיין ועדן יע"ש

לרגל הולדת הבת יח"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לאורנה ויצחק טויטו ולניסים ורותי יע"ש וליוסם (נא"י) ורבקה ישר

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה והצלה

עזרא וזנה הכל"י

שיזכו לרפואה שלימה ולפרנסה טובה, אושר ושלום. יתגשמו משאלות ליבם לטובה לשנים רבות ונעימות וזיווג הגון עוד השנה לרעות בת חגית ולרפואת אלחנן בן חגית

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה והצלה

לשמוחה חיה

בת רומיה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גדיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותרוה נחת מיוצאי חלציה

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה והצלה

לשמוחה ושושנה אזולאי

שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב. יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וזיווג הגון לגיל ולבר בני שושנה.

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

פרכה ואיחולים אפסיים

ליצחק ואסתר בן-יהודה

בהגיע יעקב נ"י ואסתר נ"י למצוות יהי רצון שיעלו במעלות התורה והיראה. שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ויצליחו בלימודיהם ובכל דרכיהם ומעשיהם ותרוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

לפנינו ונזכיר מוסאי ולאלהיו וזנה דוך

לע"נ הישר והענו

רחמים יוספי

בן יחזקאל ז"ל שנפטר יז' חשוון. ביום שישי פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה

רחמה בת סוליקה

למשפחת בן-שימול ז"ל ולע"נ הבחור הצעיר נדעון מדמון בן בתיה

לע"נ הישר והענו

ישראל דמארי

בן מורי סאלם ז"ל שנפטר יב' חשוון. ביום ראשון פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה

ננה בת נאזי חקשוירי ז"ל

שנפטרה ט"ו חשוון. ביום רביעי פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד ילדיה

לע"נ הישר והענו

ישראל דמארי

בן מורי סאלם ז"ל שנפטר יב' חשוון. ביום ראשון פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה

ננה בת נאזי חקשוירי ז"ל

שנפטרה ט"ו חשוון. ביום רביעי פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד ילדיה

לע"נ הצנועה והענוה

רחמה בת סוליקה

למשפחת בן-שימול ז"ל ולע"נ הבחור הצעיר נדעון מדמון בן בתיה

לע"נ הצנועה והענוה

ננה בת נאזי חקשוירי ז"ל

שנפטרה ט"ו חשוון. ביום רביעי פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד ילדיה

למשפחת מהצרי היקרה

צוות העלון "אברהם יגל"

משתתף בצערכם במות הצדיק הצנוע והענו הרב ישעיהו מהצרי ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה

בן יוסף ומזל שיחיו

הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

שבת שלום זמבזדך

רפואה שלימה והחלמה מהירה:

לע"נ יוסף וזנה:

הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל ניסן אברהם בן נהיית ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל נרגס דודי בת שרה ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דין ביצה או שום שהיו קלופים לילה שלם

דברים האסורים משום סכנה

בגמרא במסכת נדה (דף יז.) אמר רבי שמעון בר יוחאי, חמישה דברים העושה אותם מתחייב בנפשו ודמו בראשו (כלומר שמביא את עצמו לידי סכנה), ואחד מהם, האוכל שום קלוף או בצל קלוף או ביצה קלופה שעבר עליהם הלילה.

ומבואר בדברי הפוסקים, שטעם הדבר שיש סכנה באכילת דברים אלו שנקלפו ועבר עליהם הלילה, הוא מפני ששורה עליהם רוח רעה שעלולה לגרום נזק.

רוח רעה בזמנינו

אולם ב"הגהות מרדכי", נשאל על כך שבארצותיהם לא היו נזהרים מאכילת ביצה קלופה, וכתב שאין נזהרים בזה לפי שבזמנינו לא מצויה רוח רעה שמזיקה כמו שהיתה מצויה בזמן התלמוד. וכן כתב המהרש"ל (רבי שלמה לוריא, מגדולי פוסקי אשכנז לפני כארבע מאות שנה). שכל מה שהזהירו חז"ל משום רוח רעה, בזמנינו אין לחוש לזה, לפי שלא מצויה בינינו רוח רעה. ועל דבריהם סמכו כמה מפוסקי האשכנזים.

אולם מדברי התוספות במסכת שבת (דף קמא.) נראה שיש לחוש לטעם של רוח רעה במקום שהזהירו חז"ל, אף בזמנינו. (ואף אם אין הרוח רעה מצויה כל כך כמו בזמן חכמי התלמוד, מכל מקום היא שכיחה קצת). וכן מצינו בדברי הפוסקים, שבמקומות רבים חששו מפני אזהרות חז"ל אלו, ולא סמכו על דברי המרדכי והמהרש"ל בזה.

הדין למעשה

וכדברי התוספות והפוסקים, פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שיש להזהר שלא להניח שום קלוף או בצל קלוף וביצה קלופה, באופן שיעבור עליהם הלילה, מפני שרוח רעה שורה עליהם, אבל אם כבר עבר עליהם הלילה, אין לאסור את אכילתו, מפני שיש לסמוך על דברי המרדכי והמהרש"ל, לכתחילה אין לעשות כן.

ויש אופן להקל בזה לגמרי, אם עירבו את השום והבצל הקלופים עם דברים אחרים, כגון בסלט או תבשיל, או מעט שמן זית, שאז לא שורה עליהם רוח רעה כלל. כן המנהג להקל בזה וכן פסק מרן רבינו זצ"ל.

אם חתכו את השום או הבצל לחצי ועכשו זה שני חצאים ויש את הקליפה עליהם, חוץ ממקום החיתוך, האם שורה רוח רעה עליהם, או על מקום החתך, שהרי הוא גלוי? כל שיש עליו אפילו מעט קליפה, אין לחוש משום רוח רעה. ולכן בשום חצוי אין חשש.

אם נכבש הבצל או השום לבדם בלא ירקות נוספים בחומץ, והחומץ נבלע בהם ונתן בהם טעם, נחשבת בליעת החומץ כתערובת, ואפשר להקל בזה. וכ"ש שאפשר להקל בדין בצלצלים קטנים כבושים בחומץ.

בצל או שום המבושלים במרק, אף אם אין במרק עוד ירקות, אפשר להקל, הואיל וטעם המרק בלוע בהם.

בית מלון המבקש לבשל ביצים מערב שבת, לקלפם ולהניחם בתוך סיר החמין מקולפות, כדי שבבוקר יום השבת יוכלו בנקל להניחם לפני האורחים, אין בזה איסור, ואפילו אין הביצים מעורבים בחמין ממש, אלא הביצים נתונות בתוך שקית ניילון נפרדת.

מכל מלמד"י השכלתי

לא לקבל מתנות מגאוותנים

מדוע לא רצה אברם לקחת מתנות ממלך סדום, והרי הוא הציל אותו מארבעת מלכי הצפון, ומגיע לו לקבל על כך תמורה? והרי אמר לשרה: "אמרי נא אחתי אֶתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בְּעֵינֵיךָ וְחַיְתָּה נְפִשִּׁי בְּגִלְלָךְ" (יב יג) רש"י פירש יתנו לי מתנות. ומפורסמת הקושיה איך אפשר לומר שאברהם היה רוצה מתנות?

ועוד: מדוע חשש אברם שמלך סדום יגיד "אני העשרתי את אברם", והרי אברם היה עשיר עוד לפני כן שכתוב: "וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה בְּקָשָׁף וּבְזֶהָב"? אלא נראה שאברם הכיר את מידותיהם השליליות של אנשי סדום - ובכללן את מידת הגאווה. (יחזקאל ט"ז) הנה זה הֵיָה עוֹן סָדֹם אַחֲוֹתָיִךְ גָּאוֹן שִׁבְעַת לֶחֶם וְשִׁלּוֹת הַשֶּׁקֶט הָיָה לָהּ וּלְבִנּוֹתֶיהָ יָזַד עֲנִי וְאֲבִיוֹן לֹא הָיָה זִיקָהּ.

אילו היה אברם מסכים לקבל ממלך סדום אפילו שרוך-נעל אחד, היה מלך סדום מתגאה ואומר: "אני העשרתי את אברם, כל הרכוש של אברם בא רק משרוך-הנעל שנתתי לו. השרוך שלי 'הביא לו מזל' ורק בזכות זה הוא הצליח לשמור על עשרו". יותר מזה: ייתכן שמלך סדום גם היה דורש מאברם 50% מה"ירווחים" שהרוויח משרוך-הנעל שנתן לו...

כדי להימנע ממצב מביך זה, העדיף אברם שלא לקבל ממלך סדום הגאוותן שום דבר.

"אם מחוט ועד שרוך נעל..."

אמר אברהם אבינו ע"ה למלך סדום. יש בזה כמובן דברים נסתרים נשגבים ורמז נחמד.

מחוט בגימטריא - 63, **שרוך נעל** = 676 ההפרש מחוט ועד שרוך נעל הוא בדיוק תרי"ג כמנין כל המצוות (613=63-676) לרמז שאותן היה אברהם אבינו ע"ה מוכן לקחת...

"עשרה נסיונות שהתנסה אברהם אבינו"

המשנה במסכת אבות (פרק ה משנה ג) אומרת שאברהם אבינו התנסה בעשרה נסיונות. הרמב"ם מונה אותם:

1. "לך לך מארצך".
2. הרעב שהיה בארץ ואברהם ירד למצרים.
3. בהילקח שרה לבית פרעה.
4. מלחמתו עם ארבעת המלכים.
5. בקחתו את הגר לאשה ושרה היתה עקרה.
6. ברית המילה בזקנותו.
7. לקיחת שרה לבית אבימלך.
8. גירוש הגר.
9. הרחקת בנו ישמעאל.
10. עקידת יצחק.

והמוס. ”רציני מאד” הוא פתח את דלת המשאית וסימן לנו לרדת. אשתי היתה מזועזעת והילדים הבוגרים לא פחות. ”אני לא מאמינה למשמע אוזניי”, הפטירה אשתי ”אבל אנחנו יורדים, הבנאדם השפל הזה איננו ראוי שנתייחס אליו”. ירדנו תשע נפשות בצהרי יום לוחט, ועמדנו ברחוב צדדי זנוח. ההלם היה גדול, יהודי משלנו מתנהג כמו... ”צריך לקבל הכל באהבה” ניסיתי להרגיע את הרוחות ”רשום לו על האוטו 'חסדים על גלגלים', אבל כנראה שנותרו לו רק הגלגלים, החסדים פשוט פרחו”. הצלחנו לבסוף להשיג שתי מוניות והגענו למחוז חפצנו.

לפחות 10 שנים חלפו מן המקרה המביש הזה. חזרנו לישראל, הילדים גדלו, חלקם נישאו, אבל הפרשייה הזו לא נמוגה מן ההווי המשפחתי. מפעם לפעם היא עלתה לשולחן וגרמה לאוירה עכורה, או להתפרצויות של כעס. האמן לי, הסיטואציה המביכה הזו היתה כל כך משפילה ומביכה, שקשה היה לשכוח, וכל שכן קשה היה לסלוח. עם שיבתי ארצה נתבקשתי לנהל בית ספר תורני. יום אחד הוזמנתי לתהלוכה של הכנסת ספר תורה, ויצאנו לרחובה של עיר. מזכיר בית הספר רקד לציד, לפתע פנה אלי, הצביע לעבר יהודי מעבר לרחוב, ולחש על אוזני ”אהרון, אתה רואה את האיש ההוא. הוא הגיע לפני חודש להתגורר כאן. הוא ניסה לרשום את בניו הקטנים לתלמוד תורה ולא קיבלו אותם. צריך לעזור לו...”

המזכיר פנה אלי והתחנן ”דבר איתו בבקשה”. תקעתי באיש מבט. הוא היה מוכר לי מאישהו מקום, אך לא יכולתי להיזכר מהיכן ”שלוש לך ר' יהודי, שמעתי שיש לך בעיה עם רישום הבנים?” ”נכון”, השיב הלה ”צרות צרורות. ממש בוש וחרפה היחס שנותנים לתושב חדש בעיר. מריצים אותי בלך ושוב, משיבים בשלילה, לא מתעניינים, כאילו הילדים שלי ואני באנו מהרחוב”. אני ממשיך לתקוע בו מבט ומנסה להיזכר... ”התגוררתי תקופה ארוכה באירופה, ושם היתה לי משאית שהייתי עושה בה המון חסדים, לכל נצרך, דואג שאנשים יהיו מרוצים, שלא יפלו בין הכסאות, אבל כאן?... אין מי שמסתכל עלי. כן, אני צריך עזרה ברישום בני לתלמוד תורה”. זהו, נזכרתי, האיש החצוף הזה, שמתהדר לפני בחסדיו המרובים לכל דיכפין, זרק מן המשאית שלו ביום לוחט זוג הורים עם שבעה ילדים... ועכשיו הוא מבקש ממני עזרה. ”לא תיקום, ולא תיטור”, אני מזכיר לעצמי. אל תכשל אהרון, אל תטיף לו מוסר, אל תזכיר לו את פשעיו וחטאיו. אולי הוא עשה תשובה. לפתע חשתי בדחף עצום להשיב לו טובה תחת רעה. לגמול לו השפעה חיובית ומסבירת פנים, על אף רשעותו לפני כעשור. לקחתי ממנו את הפרטים, ותוך 24 שעות שיבצתי את בניו בתלמוד תורה הכי טוב בעיר. ”תודה לך מכל הלב, הפטיר האיש ”לא אשכח לך את זה לעולם”.

חזרתי הביתה וביקשתי שכל הילדים יגיעו, כי יש לי מה לספר להם. ”אבא הייתי חייב לקרוא אותו לסדר”, טענו בני ”לא בכדי הבורא גלגל אותו לפתחך”. ”לא ולא” השבתי להם, ”לא זו דרכה של תורה. רציתי שנילמד לעצמנו שגלגל סובב בעולם, ומסובב כל הסיבות בא ללמדנו שתמיד נאיר פנים לזולת, ונשפיע עליו טובות, כי ברבות הימים נזדקק לו. ועדיף שהמפגש העתידי יהיה מואר ושמח, ולא מעונן ומביך, עקב מעשים שלא ייעשו”. ויהי רצון שתקן את אשר עיוותנו בין אדם לחבירו.

(קובי לוי)

שימשתי אז כמלמד תינוקות של בית רבן באחת הערים באירופה. רווייתי נחת ממלאכת הקודש, של עיצוב עולמם של תינוקות של בית רבן. היינו מטופלים אז בשבעה צאצאים, אשר התחננו לנסוע לנופש בעיר השכנה. ”יש שם אגם גדול, וסירות ופארקים, ועכשיו חופש, רוצים לשמוח”, כך ביקשו ילדיי בסוף ”בין הזמנים”. תיאמתי טלפונית עם בית הארחה של יהודי חסידי, שמחר אני מגיע עם שבע נפשות. ”הכל מוכן, ברוכים הבאים” הודיע החסיד. עלינו לרכבת בעירנו בשעת בוקר, וראינו בדרך נופים יפהפיים, אלא שלא שכחתי לרגע שזו ארץ טומאת העמים. שעה וחצי אחר כך עצרה הרכבת. הבטתי מעבר לחלון, ולא האמנתי למראה עיני. תחת הרכבת מוקמה לה בליבו של אזור תעשייה זנוח, מכוער להפליא, אשר ענני אבק ועשן עיטרו אותה ויצרו לה ארשת של מפעל תעשייתי אפור. ירדנו עם גלגל התינוקות, המזוודות, התיקים, אוזנים בידנו את הקטנים שלא יברחו לכיוון בלתי צפוי. ושוב, אני מביט לצדדים, אין מונית אחת לרפואה, אין שלט עם מספר טלפון של תחנת מוניות, ואפילו תחנת אוטובוס עממית לא תקעה שם יתד. ניצבתי בליבה של רחבת בטון, בשמש יוקדת, נבוך מבולבל. מעולם לא הייתי כאן, ולא העליתי בדעתי שהרכבת תעצור לי באמצע שום מקום. ”מה עושים אבא?” שאלו בני הגדולים ובטנם העליתי על שפתי רעיון כלשהו, שמעתי קריאה לעברי ”הלו מיסטר כבוד הרב, גש לכאן, אני אעזור לך”. הפניתי מבט, והנה לפני מוסך פנצ'ר מאכר, בפתחו ניצב איש גבה קומה לבוש סרבל כחול, וכפות ידיו שחורות מגריז ושמן. ”שלוש לכם, אני יהודי, אנא תתארו אצלי, אני כבר אומין לכם מונית”. היהודי החביב הנ"ל אמנם לא היה דתי, אך ממאור פניו ניכר שהוא מאושר עד מאד להכניס בצל מוסכו יהודים אורחים שהזדמנו לכאן. ”יש לי כאן שתייה ושקיות ממותקים בהכשר מהודר”. לשמחתנו, התופניים היו יבוא תוצרת הארץ בהכשר הבד"ץ, והילדים ברכו טעמו והודו לו בחום רב. לא חלפה דקה והנה מול המוסך ניצבה משאית ועליה כתובת ענק בעברית וגם בשפת אם של המדינה ”חסדים על גלגלים”. יהודי משלנו ירד ממנה ופנה למוסכניק ”יש לי פנצ'ר בגלגל, כמה זמן יקח לך לתקנו?”. ”הו, הו, איזה נס שהגעתי לכאן” שמח הפנצ'ר מאכר, ”יש לי כאן משפחה של חרדים שמח להגיע לאזור החוף של העיר. בוא ונעשה עיסקה”. ”מה העיסקה?” שאל הנהג הדתי. ”התיקון של הפנצ'ר עולה 20 דולר, ומונית לאותו אזור עולה סכום דומה. אני מתקן לך את הפנצ'ר ולא לוקח ממך כסף, ואתה מסיע אותם עד לאכסניה שלהם. הולך?” ”בסדר, למה לא”, הפטיר האיש. אחרי רבע שעה כבר תוקן הגלגל. ”סע לשלוש”, ברך אותו המוסכניק, ”ועל פי ההסכם שבינינו אתה מוריד אותם במלון, להתראות”. טיפסנו למשאית על עגלותינו וצאצאינו והתיישבנו עיפיים אך מרוצים על ספסליה. ”תודה לך” אמרתי ליהודי הנהג, מרוגש מצרף המקרים המיוחד שבו משתלבים כאחת כמה יהודים אוהבי חסד. אלא שטעיתי בגדול ועוד איך טעיתי. הנהג הניע את המשאית ואחרי כ 1500 מטר נעצר ופנה אלי: ”הנסיעה למלון תעלה לכם 25 דולר, בבקשה לשלם”. חשבתי שהוא צוחק איתנו ”אבל היה לנו הסכם עם הפנצ'ר מאכר יחידי”, הזכרתי לו. ”שום הסכם, אם לא תשלם, אתם יורדים כאן”. ”אתה רציני?” שאלתי נבוך